

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 13 lutego 2012 r.

Poz. 800

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.13.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 9 lutego 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

w całości uchwały Rady Miasta Ruda Śląska Nr PR.0007.308.2011 z dnia 30 grudnia 2011r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ruda Śląska dla obszaru położonego w dzielnicy Kochłowice w rejonie ulic: Grzybowej, Średniej i Przemysłowej, zwanej dalej uchwałą, z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

Rada Miasta Ruda Śląska w dniu 30 grudnia 2011 r. podjęła uchwałę Nr PR.0007.308.2011 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ruda Śląska dla obszaru położonego w dzielnicy Kochłowice w rejonie ulic: Grzybowej, Średniej, Przemysłowej.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r., Nr 80, poz. 717 ze zm.), zwanej dalej ustawą, Prezydent Miasta Ruda Śląska przekazał w dniu 9 stycznia 2012r. organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami w celu zbadania zgodności powyższej uchwały z przepisami prawnymi, natomiast dokumentacja prac planistycznych została dostarczona w dniu 10 stycznia 2012r.

W dniu 2 lutego 2012r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Radę Miasta Ruda Śląska o możliwości złożenia wyjaśnień.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania zmiany planu miejscowego.

Zostały naruszone następujące przepisy: art. 15 ust. 2 pkt. 1 i 10 oraz art. 20 ust. 1 ustawy, § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003r. Nr 164, poz. 1587), art. 64 ust. 3 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz. U. z 1997r. Nr 78, poz. 483 ze zm.) w następującym zakresie:

- 1) Tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN36-MN38) nie mają bezpośredniego dostępu do dróg publicznych. Ustalenia zawarte w § 4 ust.1 pkt 5 stanowiące, iż obsługa komunikacyjna nastąpi „poprzez przyległe tereny” są niejednoznaczne i nie spełniają wymogów przepisów art. 15 ust. 2 pkt 10 i § 4 pkt 9 rozporządzenia, zgodnie z którymi ustalenia planu miejscowego w zakresie komunikacji powinny zawierać między innymi określenie układu komunikacyjnego i jego powiązań z układem zewnętrznym. Dla terenu zieleni urządzonej oznaczonego symbolem ZP10 (rys. planu nr 3), na którym zostały wyznaczone strefy lokalizacji zabudowy, nie ustalono obsługi komunikacyjnej, ani powiązań z zewnętrznym układem komunikacyjnym.

- 2) Na terenie zieleni urządzonej ZP10 wyznaczono trzy strefy lokalizacji zabudowy, chociaż zarówno zieleń, jak i zabudowa stanowią odrębne funkcje o różnych zasadach zagospodarowania, co powoduje naruszenie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 1, zgodnie z którymi tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania wyznacza się odrębnymi liniami rozgraniczającymi. Niedopuszczalne jest objęcie liniami rozgraniczającymi terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania bez rozgraniczenia tych terenów od siebie. Specyfika i zakres ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu dopuszcza jedynie stosowanie na projekcie rysunku planu miejscowego uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych oraz literowych i cyfrowych, nie daje natomiast podstaw do ustalania „mieszanych” sposobów przeznaczenia terenów bez wyraźnego rozgraniczenia liniami rozgraniczającymi terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.
- 3) Przeznaczenie terenu ZP12 pod zieleń urządzoną i wyznaczenie na jej terenie strefy lokalizacji zabudowy jest niezgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ruda Śląska, które przewidują na powyższym terenie trwałe użytki zielone. Zmiana przeznaczenia powyższego terenu w planie miejscowym w porównaniu z ustaleniami Studium spowodowała przyjęcie w planie ustaleń niezgodnych z treścią studium, co stanowi naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzące do nieważności tego aktu. Jeżeli więc organy samorządowe Miasta Ruda Śląska uznały za niezbędne przeznaczenie terenu ZP12 w planie miejscowym odmienne od postanowień studium, uchwalenie planu w tym zakresie powinno nastąpić po uprzedniej zmianie studium. Rada Miasta Ruda Śląska, uchwalając przedmiotową zmianę planu miejscowego po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, naruszyła art. 20 ust. 1 ustawy.
- 4) Ustalenia § 4 ust. 3 pkt 1 lit. c tekstu planu dopuszczają w każdej z trzech stref lokalizacji zabudowy jeden budynek mieszkalny jednorodzinny, co zdaniem tut. organu nadzoru może w konsekwencji ograniczyć prawo własności nieruchomości, naruszając art. 64 ust. 3 Konstytucji. Powyższe ustalenia mogą bowiem w konsekwencji wykluczyć możliwość lokalizacji kolejnych budynków na działce budowlanej w sytuacji, gdy będą spełnione wszystkie zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu określone w planie miejscowym. Przywołane powyżej ustalenia wykraczają również poza uprawnienia rady gminy określone w art. 15 ust. 2 ustawy.
- 5) Do tekstu planu miejscowego nie został wprowadzony zapis, by prace ziemne miały zapewniony nadzór archeologiczny (na terenie ZP10 występuje częściowo strefa obserwacji archeologicznej). Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach w piśmie o znaku K-NR-0522.8.2011.MŁ z dnia 13 kwietnia 2011r. uzgodnił projekt powyższego planu miejscowego „pod warunkiem wprowadzenia do planu zapisu, by prace ziemne na obszarach obejmujących Rudę Śląską-Kochłowice miały zapewniony nadzór archeologiczny”.

Powyższe uchybienia wskazują, iż Rada Miasta Ruda Śląska nie ustaliła wszystkich obligatoryjnych elementów planu, a jednocześnie ustaleniami planu przekroczyła swoje kompetencje do stanowienia prawa miejscowego.

Zgodnie z art. 28 „ustawy” naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Przedstawione powyżej naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winny zatem skutkować uchyleniem uchwały w całości lub w części, zależnie od tego, czy plan miejscowy po uchyleniu ustaleń naruszających prawo będzie spełniał wymogi zawarte w art. 15 ust. 2 i 3 określającym jego niezbędny zakres.

W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Tak więc każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości, jak w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

wz. Wojewody Śląskiego
I Wicewojewoda Śląski

Stanisław Dąbrowa

Otrzymują:

- 1) Rada Miasta Ruda Śląska, ul. Jana Pawła II 6, 41 –709 Ruda Śląska,
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa. UD